

Skandaleramte Danmark: - - - Udenrigsminister Lene Espersen løj lodret i Folketinget om overbetaling af privathospitaler (en sag der yderligere afslørede statsminister Løkkes fortid som bedrager). Eks-forsvarsminister Gade (eneste skandaleramte minister der gik, hans sag må være ekstremt uheldig for magteliten) var chef for en serie utrolige hændelser: afsløringer af danske soldaters ulovlige krigshandlinger, lækage fra inderste kredse om Jægerkorpsets udsendelse til Irak, en forsvarskommando med så desperat ønske om dansk krigsbegejstring at den oversatte Rathsacks 'Jægerbog' til arabisk selv. Afsløringen af falskneriet førte til korte offentlige latterbrøl og er nu glemt. Beskæftigelsesminister Hjort Frederiksen, hele hans kabinet og samarbejdet med Socialforskningsinstituttet (SFI) kom i offentlighedens rampelys med radioprogrammet Orientering og journalist *Jesper Tynell*, der afslørede lovbrud i forbindelse med evaluering af 300-timers reglen for kontanthjælp, at dokumenter blev slettet for at kamouflere ministeriets 'direktiv' til SFI; en hel pakke fejlagtigheder kom op til overfladen, og Tynell fik DK's højeste journalistudmærkelse, Cavlingprisen. Men Hjorten sidder altså stadig på spring efter fattige, der kan gøres endnu fattigere. Det samme kan siges om Birthe Rønn. Hendes behandling af asylsøgere, indvandrere og disses børn er desværre ikke ulovlig efter nationale regler; men den er moralsk anløben og oftest i strid med internationale standarder. Så er der jo Thor Petersen, der misbrugte bopælspligten, og Søren Pind i en yderst tvivlsom historie - tør vi kalde det korrupsion - om fri husleje mod promovning af selskaber han for øvrigt selv er med i. For at verificere sandheden af disse påstande: Bed om aktindsigt i pågældende institutioner mens tid er.

OO

Viden? Hvilken Viden? 'Vi lever i et Videnssamfund', siger visse vise.

Fhv. videnskabsminister Helge Sanders yndling, Milena Penkowa, om konkurrence i videnskabsverdenen: "Det handler om at eliminere hinanden, og det er pisseligegyldigt hvordan, sådan er gamet." Stjernen Milena Penkowa, med kometkarriere indenfor hjerneforskning, modtog 2009 Videnskabsministeriets EliteForsk-pris på 1,1 mio kr. Forskningsrådet undrede sig, de var ikke blevet hørt i sagen, stod ikke bag indstillingen. Hendes resultater modsiges nu af de unge forskere, fx nylige resultater af kræftprøver. Hendes chef på Kbh.s Universitet, A. Gjedde, betvivler resultaterne ved mikroskopering af lymfekræftceller: "Forløbet sandsynliggør grov uagtsomhed i udøvelse af videnskabelig praksis ligesom i vejledning og ledelse af yngre forskere". Men damen kender 'gamet'. Hendes advokat siger til pressen at de ikke kan trykke oplysninger fra universitetsansatte om hans klient, uden at det kan få konsekvenser for disses karriere.

Information (der citerer Weekendavisen) skriver 13.9. artiklen "Kvindelig forskerstjerne er under mistanke for fusk". Samme blad 29.11. "Milena Penkowa mistænkes for at have brugt 2-3 mio af en privat forskningsdonation til egne formål. Fonden er stærkt utilfreds med regnskabet. Jo, snydersamfundet brillerer. Afdelingen 'socialt bedrageri' kan kun ses som den lille mands lærlingestykker.

Hvordan en dansk skandale bliver til

Skandaler som popper op i pressen er ofte nogle politikerne selv planter - som regel for at bekrige hinanden. Men politikere og myndigheder gør modstand mod at belastende sager kommer i offentligt lys. Der bliver brugt meget energi og stor kreativitet til at afværge indsyn i det skjulte skandalestof.

Lov om offentlighed i forvaltningen regulerer borgernes adgang til at se hvordan vi bliver regeret. Den giver ret til aktindsigt i alle skrevne dokumenter vedrørende en sag, med undtagelser, fx hensyn til statens sikkerhed. Det ser smukt ud, men i praksis bliver der spændt ben på utallige måder.

Selvom der findes tidsfrister i loven, kan det trække vilkårligt ud med den aktindsigt, uden at man kan gøre andet end at rykke for den og i sidste instans sætte ombudsmanden på sagen. Ombudsmanden har så ingen sanktionsmuligheder, og med tilstrækkelig ond vilje kan cirkuset bare fortsætte. Dokumenter forsvinder, det ser vi jo tit for tiden. Og det er bare ærgerligt!

Journalisterne *Erik Valeur* og *Lars Rugaard* har skrevet en bog om offentlighedsloven og registreret syv metoder som myndighederne ofte bruger for at imødegå lovens krav. De giver mange eksempler: Dengang Fogh søgte job som NATO-boss, bestormede danske dagblade statsministeriet om bilagene til hans rejseaktivitet. Gæt en gang: der var ikke noget at komme efter! Alt var bortkommet eller alle rejser var bestilt og betalt ud af den blå luft. Et andet eks: Kristeligt Dagblad havde fået færtten af at Forsvarsministeriet havde undladt at udlevere nogle papirer til krigsforbryderdomstolen i Haag. Efter 3½ måned (begrunder med arbejdspress) kom Ombudsmanden på, og efter en måned kom tre papirer frem. Til sagen hører at dokumenterne var bestilt af Radovan Karadic's advokat, og indholdet muligvis ufordelagtigt for 'vores' side i Balkankrigen. Måske har nogen tænkt at det er vigtigere at bekæmpe sådan en fæl karl end at respektere internationale retsinstanser?

Bogen er tilgængelig på nettet www.ministerbetjening.dk

Ministerbetjening hvad er så det? Der er et lovforslag på vej med ændringer i offentlighedsloven. En kommission har siddet og tænkt i mange år og i dens betænkning foreslås mere 'beskyttelse' omkring ministerbeslutninger.

I den nuværende lov omfatter aktindsigten ikke interne skrivelser i et ministerium; iflg kommissionen skal dette udvides, kaldes "Ministerbetjening" og omfatte alt hvad der foregår mellem et ministerium og den forvaltning det har under sig, såsom Sundhedsstyrelsen og hvem der ellers deltager i filierne. Der findes også gråzoner der gør det muligt at erklære "ministerbetjening", når begæringer om indsiget skulle begynde at dukke op. En anden vigtig stramning: Kommissionen vil beskytte "formløse e-mails", her kan de måske maile løs om rævekagerne uden vores indsyn.

Hvis dette bliver vedtaget, så bliver livet lettere for den skandaløse regering, og man kunne spare offentlige arbejdstimer, som nu går til undvigelsesmanøvrer. Deres store spin-apparat kan bruges til at styre hvad vi skal være forargede over.